

و این هم آرزوی وطن پرستانه شاعره فرهیخته ما
« بهار سعید » برای کشورش افغانستان، که به کلمه کلمه آن می باید افتخار نمود.

آرزو

خشت و گل و سنگ از استخوانم سازید * بر ساختمان کابل فردا ببرید

{{{{{{{{{{{{ }}}}}}}}}}}}

چشمان مرا به بلخ زیبا ببرید
دستان مرا به لمس «بابا» ببرید

خاکستر قلب داغ هجرت زده ام
بر سینه داغدار «بکوا» ببرید

یا پیکر من روان «آمو» دارید
یا روح مرا به جسم دریا ببرید

سوز جگر نشسته در خونم را
بر مرحم «قندهار» بی ما ببرید

خشت و گل و سنگ از استخوانم سازید
بر ساختن «کابل» فردا ببرید

صد بوسه عاشقانه از لب هایم
بر چهره سنگ سنگ کوه ها ببرید

دامن ، دامن شگفتن شعرم را
بر جلوه ی لاله های صحرا ببرید